ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 47.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ***ПЯТНИЦА,*** *18-го Іюня.* — **1848** — *Wilno.* ***PIĄTEK,*** *18-go Czerwca.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 12-го Іюня.

ВЫСОЧАЙШАЯ ГРАМОТА.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,

ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССІЙСКІЙ,

и проч., и проч., и проч..

НАШЕМУ любезновѣрному Дворянству Полтавской Губерніи.

Мы всегда были увѣрены въ ревностныхъ чувствахъ любви и преданности къ Престолу и Отечеству, которыми во всѣхъ случаяхъ отличалось НАШЕ любезновѣрное Дворянство Полтавской Губерніи.

Нынѣ, съ особеннымъ удовольствіемъ Мы видимъ новое тому доказательство изъ постановленія собранія Предводителей Полтавской Губерніи, которые, свидѣтельствуя о единодушномъ стремленіи всѣхъ дворянъ содѣйствовать видамъ и желаніямъ, изложеннымъ въ Манифестѣ НАШЕМЪ отъ 14-го минувшаго Марта, представляютъ о сдѣланномъ Дворянствомъ сей губерніи пожертвованіи тысячи пяти сотъ воловъ на мясныя для войскъ порціи.

Разрѣшивъ употребить это пожертвованіе по назначенію, НАМЪ пріятно изъявить за сіе любезновѣрному Дворянству Полтавской Губерніи искреннюю НАШУ признательность и удостовѣрить его въ неизмѣнномъ НАШЕМЪ благоволеніи.

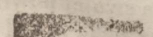
На подлинной собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ С. Петербургѣ,
6-го Мая 1848 года.

—

Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 18-го Мая, Вице-Директоръ 2 Департамента Министерства Государственныхъ Имуществъ по Люстраціонной Части, Статскій Совѣтникъ Каммергеръ *Рожицкій*, уволенъ отъ сей должности и назначенъ Членомъ Специальной Коммиссіи, учрежденной при Департаментѣ Сельскаго Хозяйства для уравновѣшенія денежныхъ повинностей отъ казенныхъ крестьянъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 12-go Czerwca.

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

Z BOŻÉJ ŁASKI

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYI

i t. d. i t. d. i t. d.

NASZEJ miłéj i wiernéj Szlachcie Półtawskiéj Gubernii.

Zawsze byliśmy przekonani o żywych uczuciach miłości i przywiązania do Tronu i Ojczyzny, któremi we wszystkich zdarzeniach odznaczała się nasza miła i wierna Szlachta Półtawskiéj Gubernii.

Obecnie, ze szczególną przyjemnością, widzimy nowy tego dowód w postanowieniu zgromadzenia Marszałków Gubernii Półtawskiéj, którzy, świadcząc o jednomyślném dążeniu całéj Szlachty do wspierania zamiarów i chęci, wynurzonych w naszym manifeście z d. 14 marca, donoszą o uchwaloném przez Szlachtę téj Gubernii postanowieniu, ofiarowania tysiąca pięciuset wołów na mięsne porcye dla wojska.

Upoważniając użycie téj ofiary podług przeznaczenia, przyjemnie jest NAM oświadczyć za to miłéj i wiernéj Szlachcie Półtawskiéj Gubernii szczerą NASZĘ wdzięczność i zapewnić ją o niezmiennéj NASZEJ łasce.

Na oryginale własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

St. Petersburg,
6-go Maja 1848 roku.

—

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, 18-go Maja, Wice-Dyrektor 2-go Departamentu Ministerstwa Dóbr Państwa w Wydziale Lustracyi, Radzca Stanu Szambelan *Rożycki*, otrzymuje uwolnienie od tego urzędu i zostaje mianowany Członkiem Specyalnéj Kommissyi, ustanowionéj przy Departamencie Gospodarstwa Wiejskiego, dla zrównoważenia pieniężnych poborów od włościan skarbowych.

— Архимандритъ Гродненскаго Борисоглѣбскаго Православнаго Монастыря, *Игнатій*, Всемилостивѣйше назначенъ Брестско-Литовскимъ Епископомъ и вторымъ Викаріемъ Литовской епархіи.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 11 *Іюня*.

Въ тринадцатое засѣданіе законодательнаго собранія, (8 ч.), когда члены разсматривали вопросъ о регламинѣ, прибылъ принцъ Прусскій, какъ депутатъ отъ Вирзита. Часть членовъ правой стороны привстала, когда онъ вошелъ. Еще съ минуту пренія продолжались, наконецъ предсѣдатель сказалъ, что депутатъ Вирзицкаго округа желаетъ говорить о личномъ своемъ дѣлѣ. Принцъ взошелъ на трибуну и сказалъ слѣдующее: „На основаніи падшаго на меня выбора, я имѣю право находиться среди васъ и пользуюсь случаемъ, чтобы изъявить мою признательность за оказанное ко мнѣ довѣріе, призвавшее меня въ это собраніе и дозволяющее мнѣ сердечно привѣтствовать васъ, господа, собравшихся со всѣхъ сторонъ края, изъ всѣхъ сословій. Не только взоры Пруссіи, но и взоры цѣлаго свѣта обращены на это собраніе, потому что здѣсь имѣетъ совершиться договоръ (*Vereinbarung*) съ Королемъ нашимъ, который на долгія лѣта обезпечитъ тѣмъ участь Прусскаго народа и его Королей. Какое великое призваніе! Но чѣмъ священнѣе это призваніе, тѣмъ священнѣе должны быть помыслы и намѣренія. По указанію Короля мы должны держаться формы конституціонной монархіи. Я посвящу ей по вѣрѣ и совѣсти силы мои, какъ отечество имѣетъ право ожидать этого отъ моего откровеннаго характера. Это есть обязанность каждаго друга отечества, а наиболѣе моя, какъ перваго подданнаго Короля. И такъ я опять вмѣстѣ съ вами, чтобы привести къ успѣшному концу предложенное намъ дѣло. Да будетъ изъясненная мною мысль и вашею мыслію, вашимъ стараніемъ, и тогда дѣло наше будетъ окончено ко благу и счастію возлюбленнаго отечества. Окажемъ совокупно эту дѣятельность, которой отъ насъ ожидаютъ и на которую надѣются. Другія занятія мои не дозволятъ мнѣ съ точностію посѣщать каждое ваше засѣданіе и я прошу г-на президента пригласить того, который будетъ заступать мое мѣсто. Мы же всѣ, господа, пойдемъ за кликомъ такъ долго сохранившимся въ Пруссіи; „Съ Богомъ, за Короля и отечество. (Одобрительныя восклицанія съ правой стороны). За симъ принцъ сошелъ съ трибуны и тотъже часъ вышелъ изъ залы.

На засѣданіи 9-го числа, Г. Берентсъ представилъ проектъ, чтобы собраніе, признавая революцію, объявило, что участвовавшіе въ битвахъ 18-го и 19-го Марта оказали отечеству услугу. Г. Рейгерсъ предложилъ, чтобы по этому вопросу собраніе ограничилось просто очереднымъ занятіямъ, но предложеніе это не было никѣмъ поддержано. Предложено нѣсколько измѣненій и многіе изъ ораторовъ говорили рѣчи. Министы: Кампгаузенъ, Шверинъ, Ганземанъ и другіе депутаты правой стороны говорили противъ предложенія: пренія по сему предмету отложены. На слѣдующемъ засѣданіи послѣ довольно продолжительныхъ преній, президентъ представилъ слѣдующій проекъ приступленія къ очереднымъ занятіямъ, составленный г-мъ Захарье: „Собраніе, сообразжаясь, что значеніе событій въ Мартѣ, коимъ, какъ и королевскому соизволенію, обязаны мы настоящимъ положеніемъ государства, равно какъ и заслуга людей, сражавшихся тогда, не подлежатъ сомнѣнію, что собраніе не признаетъ своею обязанностію быть судьею, а должно вмѣстѣ съ Королемъ составить уставъ, положило приступить къ очереднымъ занятіямъ.“ Эта очередь занятій принята по явной и именной балотировкѣ 196 голосами противъ 177.

— Президентъ полиціи Г. Минутоли обнародовалъ распоряженіе, коимъ воспрещено собираться толпами около зданія, гдѣ бываютъ засѣданія сейма, съ тѣмъ, чтобы шумъ не препятствовалъ національному собранію заниматься своими важными трудами. Если бы обнародованіе этого объявленія было недостаточно, и если бы толпы продолжали собираться, тогда національная гвардія, по двукратномъ приглашеніи разойтись, приступитъ къ исполненію своихъ обязанностей, и задержанныя ею лица будутъ препровождены въ подлежащія суды для взысканія.

— Przewielebny Archimandryta Borysohlebskiego prawosławnego monasteru w Grodnie, *Ignacy*, Najłaskawiéj mianowany Biskupem Brzesko-Litewskim i drugim Wikaryuszem eparchii Litewskiéj.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 11 *czerwca*.

Na trzynaste posiedzenie Zgromadzenia Ustawodawczego, (d. 8), gdy to zajmowało się kwestyą regulaminu dotyczącą, przybył J. K. W. Xiążę Pruski, jako deputowany z Wirsitz. Część Zgromadzenia z prawéj strony powstała za jego przybyciem. Chwilę jeszcze zajmowano się dalszemi rozprawami, nareście Prezes rzekł: iż deputowany okręgu Wirzickiego żądał głosu w kwestyi osobistéj. Xiążę wszedł na mównicę i tak przemówił: „Na mocy wyboru, który padł na mnie, mam prawo znajdować się pomiędzy wami, i korzystam ze sposobności, aby naprzód objawić mą wdzięczność, za zaufanie we mnie położone, które mnie powołało pomiędzy was i pozwala mi, Panowie moi, zebrani ze wszystkich stron kraju, ze wszystkich Stanów, z serca was pozdrowić. Nie tylko oczy Pruss, ale całego świata, zwrócone są na to Zgromadzenie, ponieważ przez nie dokonanym być ma układ (Vereinbarung) z Królem naszym, który na długi czas ma zapewnić losy Prusskiego ludu i jego Królów. Co za wielkie powołanie! Ale im świętsze jest powołanie, tém świętszém musi być duch i usposobienie. Monarchia konstytucyjna jest formą rządu, którą postępować mamy według wskazania Króla. Poświęcę jéj z wiarą i sumieniem siły moje, jak tego ojczyzna ma prawo oczekiwać po moim, otwarcie jéj przedstawiającym się charakterze. To jest obowiązkiem każdego przyjaciela ojczyzny, przedewszystkiem zaś moim, jako piérwszego poddanego Króla. Tak więc jestem znowu pomiędzy wami, aby praca nam poruczona do szczęśliwego celu doprowadzoną została. Oby myśli, które objawiłem, i przez was wszystkich dzielone i utrzymane były! gdyż wówczas dzieło nasze powiedzie się ku dobru i szczęściu ukochanéj ojczyzny. Połączeni, rozwijajmy tę działalność, któréj od nas oczekuje i na którą liczy. Inne moje zatrudnienia nie pozwolą mi regularnie na wasze posiedzenia uczęszczać; proszę zatém P. Prezesa, aby wezwał mego następcę. Nam zaś wszystkim, Panowie, niech przewodniczy okrzyk i hasło, które od wieków przewodniczyło Prussom: „Z Bogiem, za Króla i ojczyznę!“ (Brawo z prawéj strony). Xiążę opuszcza mównicę i zaraz potém salę.

Na posiedzeniu d. 9, P. Berents uczynił wniosek: „By wysokie Zgromadzenie, na znak uznania rewolucyi, protokułem oświadczyło, iż należący do walki z 18 i 19 marca dobrze się zasłużyli ojczyznie.“ Deputowany Reygers żądał prostego przejścia do porządku dziennego; ale to żądanie nie zyskało poparcia. Podano kilka poprawek i wielu mówców wystąpiło. Ministrowie: Camphausen, Schwerin, Hansemann, oraz inni deputowani z prawéj strony, mówili przeciw wnioskowi; Hr. Reichenbach, PP. Dierschke, Jacoby i t. d. za projektem; rozprawy odłożyć musiano. Na posiedzeniu następném, po dosyć długich rozprawach, Prezes przedstawił następny projekt przejścia do porządku dziennego, ułożony przez P. Zachariae: „Zgromadzenie, zważywszy, że ponieważ znaczenie wypadków Marcowych, którym, równie jak i przychyleniu się Królewskiemu, winniśmy dzisiejszy stan państwa, jako też zasługa ludzi, którzy wówczas walczyli, żadnéj wątpliwości nie ulega; zważywszy, że Zgromadzenie nie widzi powołania swego w wydawaniu sądów, ale tylko we wspólném z koroną ułożeniu ustawy; przechodzi zatém do porządku dziennego.“ Projekt ten przyjęty został przy głosowaniu imienném i jawném, większością 196 przeciw 177 głosom.

— Prezydent policyi, P. Minutoli, ogłosił rozporządzenie, zabraniające publiczności zgromadzać się tłumnie w bliskości gmachu, gdzie się odbywają narady Sejmowe, a to w celu, by Zgromadzenie Narodowe, wolne od zgiełku, mogło się swobodnie trudnić swemi pracami. Gdyby ogłoszenie tego rozporządzenia nie było dostateczne, a tłumy i nadal się zbierały, wówczas gwardya narodowa, po dwukrotném wezwaniu do rozejścia się, przystąpi do wykonania swojéj powinności a pojmane w takim razie osoby stawione będą przed właściwemi sądami.

— Въ слѣдствіе сношенія военныхъ властей съ національною гвардіею, отнынѣ при здѣшнемъ арсеналѣ будутъ содержать караулы 100 чел. гвардейцевъ и 50 нижнихъ военныхъ чиновъ.

— Въ пользу образованія германскаго флота, издержки коего исчислили въ 15 милліоновъ таллеровъ, донынѣ посредствомъ добровольныхъ приношеній собрана здѣсь столь незначительная сумма, что даже не стоитъ и называть ее.

— Въ Познани, по возстановленіи порядка и тишины, прекращено военное положеніе, въ которомъ находилось Великое Герцогство Познанское съ 5 го Мая сего года. О томъ объявлено прокламаціею генерала Пфуля.

— Въ при-Рейнской провинціи, вмѣстѣ съ двумя сосѣдними союзными крѣпостями: Майнцемъ и Луксамбургомъ, находится нынѣ 14 комплектныхъ пѣхотныхъ полковъ, то есть, почти слишкомъ третья часть всей прусской линейной пѣхоты, изъ сихъ часть состоитъ на военной ногѣ, остальные же получили въ послѣднее время подкрѣпленіе изъ резервовъ; сверхъ сего тамъ находится 7 полковъ кавалеріи.

Австрія.

Вѣна, 12 *Іюня*.

Императоръ издалъ въ Инспрукѣ манифестъ къ жителямъ нижней Австріи, въ коемъ благодаритъ за изъявленную къ его лицу и къ императорской фамиліи преданность, а равно объявляетъ, что созоветъ въ Вѣну законодательный сеймъ и лично его откроетъ, когда въ этомъ городѣ будутъ возстановлены порядокъ, спокойствіе и согласіе, до такой степени, чтобы представители могли свободно совѣщаться о будущемъ уставѣ края.

— Говорятъ, что Императоръ отправится изъ Инспрука между 18 и 20 числами; изъ Линца поплыветъ на пароходѣ въ Персенбургъ, тамъ пробудетъ до 25 числа, и того же дня пріѣдетъ въ Шенбрунъ, а на другой день откроетъ въ Вѣнѣ австрійскій сеймъ.

— Предписано произвести выборы 800 присяжныхъ и 25 заступающихъ мѣсто для присяжныхъ судовъ нашей резиденціи; выборы эти будутъ происходить на основаніи закона о выборахъ національныхъ представителей.

— Предсѣдатель кабинета Г. Пиллерсдорфъ увѣдомилъ комитетъ общественной безопасности о возстаніи въ Прагѣ, и что онъ отправилъ туда двухъ коммиссаровъ, съ обширнымъ полномочіемъ, чтобы собрать свѣдѣнія о случившихся тамъ плачевныхъ происшествіяхъ, при чемъ объявилъ, что временное правительство признаетъ онъ незаконнымъ и что виновники смятеній подвергнуты будутъ судебной отвѣтственности. Графъ Тунъ арестованъ. (См. Прага).

— Фельдмаршалъ Радецкій сообщилъ военному министру, изъ главной квартиры своей Сангинето, отъ 5 с. м., что такъ какъ фланговое движеніе его, чрезъ Мантую, съ цѣлію обойти непріятеля, не можетъ уже имѣть желаемаго успѣха, то рѣшился онъ направиться къ Веронѣ; но какъ на прямомъ пути къ сему городу могли встрѣтиться опасныя препятствія, то онъ намѣренъ переправиться чрезъ Адижъ подъ Леньяно и на пути аттаковать Винченцу, чтобы соединиться съ генералъ-лейтенантомъ барономъ Вельденомъ. Военный министръ постановилъ отправить въ италіянскую армію подкрѣпленіе.

— По полученнымъ извѣстіямъ отъ генералъ-лейтенанта Вельдена, отъ 1 с. м., отрядъ его занималъ уголъ при соединеніи рѣкъ Піяве и Изонцо и блокировалъ крѣпость Пальму, а равно, что часть этого отряда начала уже переправу на правый берегъ рѣки Піяве. Въ окрестныхъ селеніяхъ развѣвается бѣлое знамя, и жители охотно приступаютъ, подъ покровительствомъ нашихъ войскъ, къ земледѣльческимъ работамъ. Въ Тревизо стоятъ еще до 4,000 крестовиковъ, выступленія коихъ жители ожидаютъ съ нетерпѣніемъ.

— Сейчасъ получено извѣстіе, что генералъ-лейтенантъ Вельденъ овладѣлъ Бассано и Фельтрою, и такимъ образомъ возстановилъ сообщеніе съ Коннельяно. Фельдмаршалъ Радецкій, съ главнымъ корпусомъ, двинулся къ Виченцѣ.

Прага, 13 *Іюня*.

Уже нѣсколько дней замѣтны здѣсь были признаки сильнаго волненія. Поводомъ къ сему было, по видимому, назначеніе начальникомъ расположенныхъ

— W skutek porozumienia się władz wojskowych z gwardyą narodową, odtąd przy arsenale tutejszym pełnić będą wspólnie służbę 100 gwardzistów i 50 żołnierzy.

— Na utworzenie floty niemieckiéj, któréj koszta obliczono na 15 mil. tal., zebrano tu dotychczas przez dobrowolne składki tak małą summę, że nawet na wymienienie nie zasługuje.

— Z Poznania donoszą, iż tamże po przywróceniu porządku i spokojności, cofnięte zostało ogłoszenie kraju za będący w stanie wojny, w którym W. X. Poznańskie znajdowało się od d. 5 maja. Wiadomość tę obwieściła mieszkańcom odezwa Jenerała Pfuel.

— W prowincyi nad-Reńskiéj, łącznie z dwóma pobliskiemi twierdzami związkowemi: Moguncyą i Luxemburgiem, stoi obecnie 14 kompletnych półków piechoty, to jest przeszło trzecia część całéj piechoty Prusskiéj liniowéj; z tych część jest zupełnie na stopie wojennéj, reszta zaś wzmocnioną została ostatniemi czasy przez powołanie trzeciéj części rezerw. Prócz tego znajduje się także 7 półków jazdy.

Austrya.

Wiedeń, 12 *czerwca*.

Cesarz wydał w Inspruku manifest do mieszkańców Niższéj - Austryi, w którym dziękuje im za okazywaną przychylność do Jego osoby i rodziny, oraz oświadcza, że zwoła niezwłocznie ogólny Sejm Ustawodawczy w Wiedniu, który sam osobiście zagai, skoro w pomienioném mieście porządek, spokojność i wzajemne pojednanie do tego stopnia przywrócone będą, że pozwolą Reprezentantom naradzać się swobodnie nad przyszłem prawodawstwem kraju.

— Słychać, że Cesarz wyjedzie z Inspruku między d. 18 i 20 b. m.; z Linzu popłynie parostatkiem do Persenburga, tam zabawi do 25, i tegoż dnia przybędzie do Schönbrunn, a nazajutrz zagai w Wiedniu Sejm Austryacki.

— Nakazane zostały wybory 800 Przysięgłych i 25 zastępców, dla utworzenia Sądu Przysięgłych w stolicy naszéj; wybory te odbędą się według prawa o wyborach Reprezentantów narodowych.

— Prezes Ministrów, P. Pillersdorff, zawiadomił Komitet bezpieczeństwa o rozruchach w Pradze, oraz że wysłał tamże dwóch Kommissarzy, z obszernemi pełnomocnictwami, w celu powzięcia objaśnień o zaszłych tamże nader bolesnych wypadkach; przyczém oświadczył raz jeszcze, że tameczny Rząd tymczasowy uważa za nieważny, i sprawców zamieszek do sądowéj odpowiedzialności pociągnie. Hr. Thun jest uwięziony. (Ob. Praga).

— Feldmarszałek Radecki doniósł Ministrowi wojny, z głównej kwatery Sanguinetto, pod dniem 5 b. m., że przekonawszy się, iż poruszenie jego przez Mantuę, w celu oskrzydlenia nieprzyjaciela, nie może już osiągnąć spodziewanego skutku, postanowił zbliżyć się do Werony; że zaś pochód prostą drogą wystawiony byłby na niebezpieczeństwo, przedsięwziął zatém przejść Adygę pod Legnano, a oraz przechodząc uderzyć na Vicenzę, przez co połączy się znowu z Jenerał - Porucznikiem Baronem Welden. Minister wojny polecił wysłać nowe posiłki do armii Włoskiéj.

— Z nadesłanych wiadomości od Jenerał-Porucznika Welden, z d. 18 b. m., dowiadujemy się, że tenże zajął cały klin między rzekami Piave i Isonzo, tudzież, że otoczył twierdzę Palmę, którą chce głodem zdobyć, i rozpoczął już przeprawę na prawy brzeg rzeki Piave. W okolicznych wioskach powiewa biała chorągiew, a wieśniacy ochoczo biorą się do uprawy roli, zabezpieczeni przez nasze wojska. W Treviso stoi jeszcze około 4,000 krzyżowników, których wydalenia oczekują mieszkańcy z niecierpliwością.

— W téj chwili odbieramy pewne doniesienie, że Jenerał-Porucznik Welden opanował Bassano i Feltre, a tym sposobem przywrócił kommunikacyą z Connegliano; zaś Feldmarszałek Radecki, z głównym korpusem udał się ku Vicenzy.

Praga, 13 *czerwca*.

Od kilku już dni postrzegano tu symptomata silnego wzburzenia. Powodem tego, jak się zdaje, było objęcie dowództwa nad wojskiem przez Xięcia Windischgraetz.

здѣсь войскъ князя Виндишгреца. Этотъ князь, человѣкъ старыхъ правилъ, недоступный и суроваго обращенія, враждебными глазами смотритъ на новое положеніе вещей и нерасположеніе свое объявляетъ повсюду. Въ Прагѣ вліяніе его было тѣмъ сильнѣе, что онъ могъ съ достовѣрностію полагаться на войска, а настоящее движеніе въ этомъ городѣ не могло пріобрѣсти его одобренія. Князь замѣчая усиливавшееся волненіе, возбуждаемое присутствіемъ славянскаго конгресса и безпрерывными воззваніями, предпринялъ военныя мѣры: онъ укрѣпилъ Вышеградъ, Войцехову Гору и Іосифовы казармы, какъ стратегическіе пункты, собралъ достаточное число войскъ и ожидалъ событій.

11-го числа, къ нему прислана была депутація съ требованіемъ, чтобы онъ снялъ пушки со сказанныхъ мѣстъ, оставилъ военныя мѣры предосторожности, предоставилъ въ распоряженіе національной гвардіи 24 орудія, 2000 ружей и 80,000 патроновъ. Князь Виндишгрецъ не согласился на сіе требованіе. Вчера совершена была Божественная Литургія соединенія, какъ назвали ее, подъ открытымъ Небомъ, на которой находилось многочисленное стеченіе народа. По окончаніи сего молебствія, толпа при пѣніи старинныхъ богемскихъ пѣсень, проходила торжественнымъ шествіемъ черезъ крѣпость, ворота пороховаго завода и тѣснилась къ зданію главнаго начальника, гдѣ на улицѣ стоялъ въ колоннахъ баталіонъ гренадеръ. Передъ лицемъ сего войска начали строить баррикады. Князь Виндишгрецъ приказалъ объявить возмутителямъ, что если въ продолженіе часа не будутъ уничтожены баррикады и не возстановится спокойствіе, то онъ велитъ стрѣлять изъ пушекъ. Вдругъ раздался выстрѣлъ изъ гостинницы „подъ Ангеломъ“ и убилъ стоявшую у окна противулежащаго дома жену князя Виндишгреца. Это было знакомъ къ началу битвы. По приказанію командира войска двинулись впередъ и начали стрѣлять по толпѣ, пушки и картечи понесли смерть за баррикады, конница произвела нападеніе. Однако возмутители защищались долго, и только около 11 часовъ по полудни войска одержали верхъ на всѣхъ пунктахъ. Сыну князя Виндишгреца ядромъ раздробило ноги; одинъ полковникъ, призывавшій къ порядку, былъ побитъ камнями. Число убитыхъ и раненныхъ донынѣ съ достовѣрностію неизвѣстно; говорятъ однако, что съ обѣихъ сторонъ пало около 800 чел. Ночью инсургенты зажгли сигнальные огни, народъ началъ собираться изъ окрестностей; ворота были заперты и заняты войсками. Но въ Зинторѣ Клейнзейтскіе мясники напали на постъ, заставили его отступить и впустили пришедшихъ въ городъ. Путешественники, оставившіе вчера Прагу, слышали сегодня, въ 4 часа по полуночи сильный ружейный огонь на улицахъ; по ихъ разсказамъ, только часть народа дралась съ войсками. Эти извѣстія, собранныя изъ расказовъ путешественниковъ, не упоминаютъ о цѣли битвы, о поведеніи германскихъ жителей Праги, не сообщаютъ ничего на счетъ временнаго правительства, ни объ арестованіи Г. Туна, о которомъ упоминаетъ отзывъ вѣнскаго кабинета къ комитету безопасности.

Княгиня Виндишгрецъ убита егеремъ князя, который будучи прогнанъ имъ изъ службы за нѣсколько предъ симъ дней, рѣшился отмстить ему, и полагая, что у окна стоитъ самъ князь, выстрѣлилъ и убилъ злосчастную княгиню.

Покойная княгиня Виндишгрецъ была дочь князя Шварценберга. Ея мать погибла во время пожара, на праздн(ств)ѣ бракосочетанія Наполеона съ эрцгерцогинею Маріею Луизою, бросившись въ пламя, чтобъ спасти дочь свою.

Инспрукъ, 11 *Іюня*.

Вчера было здѣсь открытіе засѣданій штатовъ. Губернаторъ гр. Бранди открылъ засѣданія, ссылаясь въ рѣчи своей на исполненныя славы историческія воспоминанія Тироля. Депутаты изъ италіянскаго Тироля не прибыли на засѣданіе.

— Эрцгерцоги Албрехтъ и Вильгельмъ, 5-го с. м., отправились къ арміи; въ тотъ же день пріѣхалъ сюда изъ Вероны эрцгерцогъ Францъ Іосифъ, отправляющійся вскорѣ въ Прагу. Утверждаютъ, что эрцгерцогъ Іоаннъ наименовалъ себя въ Инспрукѣ Богемскимъ герцогомъ. Графа Стадіона ежеминутно ожидаютъ.

Xiążę ten, stronnik dawnych zasad, mało przystępny surowego obejścia, niechętném okiem poglada na nowy stan rzeczy i niechęć tę wszędzie objawia. Wpływ jego w Pradze dawał się czuć tém bardziéj, iż liczył z pewnością na wojsko, a ruch dzisiejszy w tém mieście nie mógł uzyskać jego zatwierdzenia. Xiążę widząc wzrastające wzburzenie, podsycane obecnością Sławiańskiego Kongresu i nieustannemi manifestacyami, przedsięwziął środki wojskowe: działami osadził Wiszehrad, Górę Wojciecha, i koszary Józefa, jako punkta strategiczne; zebrał dostateczną ilość wojska i oczekiwał wypadków.

Dnia 11-go wysłano do niego deputacyą z żądaniem, by z owych punktów działa usunął i wojskowych środków ostróżności zaniechał, przytém, iżby dał dla gwardyi narodowéj 24 działa, 2,000 karabinów i 80,000 ostrych ładunków. Xiążę Windischgraetz nie przystał na te żądania. Wczoraj, odbyła się wielka msza zjednoczenia, jak ją nazwano, pod gołem niebem, na któréj mnóstwo ludzi się znajdowało. Po ukończeniu tego nabożeństwa, tłum śpiewając stare czeskie pieśni, szedł przez wały, przez bramę prochowni i cisnął się przed gmach Komendantury Jeneralnéj, gdzie ujrzano w poprzek ulicy stojący w kolumnie batalion grenadyerów. W obec tego wojska zaczęto wznosić barykady. Xiążę Windischgraetz rozkazał ogłosić burzycielom, że jeżeli w przeciągu godziny barykady zniesionemi nie będą i spokojność nie wróci, każe zatoczyć działa i dać ognia. Nagle wypadł strzał, jak się zdało, z hotelu „pod Aniołem“, i zabił stojącą w oknie przeciwległego domu małżonkę Xięcia Windischgraetz. To było hasłem do walki. Na rozkaz dowódzcy żołnierze ruszyli naprzód i dali ognia do tłumu; działa zagrzmiały, i kartacze poniosły śmierć za barykady, na które jazda przypuściła attak. Broniono się jednak długo, aż około godz. 11-éj w nocy wojsko na wszystkich punktach górę wzięło. Synowi Xięcia Windischgraetz kula podobno strzaskała nogę; jakiś Półkownik, który napominał do porządku, został ukamienowany. Liczby zabitych i ranionych z pewnością podać dotąd nie podobna; mówią jednak, że około 800 ludzi padło z obu stron. W nocy powstańcy zapalili ognie sygnałowe, lud z okolicy zbierać się zaczął; bramy były zamknięte i osadzone wojskiem. Ale na Sindthor, rzeźnicy z Kleinseite uderzyli na posterunek, zmusili go do odstąpienia i wpuścili przybywających. Podróżni, którzy wczoraj opuścili Pragę, dziś o godz. 4-éj rano słyszeli silny ogień karabinowy na ulicach; według ich zapewnienia, tylko część ludu przeciw wojsku walczyła. — Atoli wszystkie te wiadomości, zebrane z opowiadan ustnych, nie mogły podać właściwych celów téj bitwy; nie wspominają nic, jakie stanowisko zajęli Niemiecy mieszkańcy Pragi, ani też nie mówią nic o Rządzie tymczasowym, ani o aresztowaniu P. Thun, o którym wspomina odezwa gabinetu Wiedeńskiego do Komitetu bezpieczeństwa.

Zabójcą Xiężnéj Windischgrätz jest strzelec Xięcia, który wypędzony przezeń przed kilku dniami ze służby, postanowił zemścić się na nim, i sądząc, iż to on wygląda z okna, strzelił z ulicy i zabił nieszczęśliwą Xiężnę.

Xiężna Windischgrätz, była córką Xięcia Schwarzenberga. Matka jéj zginęła w pamiętnym pożarze pałacu poselstwa Austryackiego w Paryżu, podczas balu, z powodu małżeństwa Napoleona z Arcy-Xiężniczką Maryą-Ludwiką, rzuciwszy się sama w ogień dla wyratowania swéj córki.

Insprük, 11 *czerwca*.

Wczoraj, odbyło się tu otwarcie zgromadzenia Stanów Niższo-Austryackich. Gubernator Hr. Brandis zagaił obrady powołując się w swéj mowie na zaszczytne wspomnienia historyczne Tyrolu. Deputowani z Tyrolu Włoskiego nie przybyli na obrady.

— Arcy-Xiążęta: Albrecht i Wilhelm, wyjechali 5-go b. m. do wojska, a w tymże samym dniu przybył tu z Werony, Arcy-Xiążę Franciszek-Józef, i udaje się wkrótce do Pragi. Zapewniają, że Arcy-Xiąże Jan nazwał się w Inspruku Xięciem Czeskim. Hr. Stadion jest tu co chwila spodziewany.

Венгрія. *Пестъ*, 10 *Іюня.*

За нѣсколько предъ симъ дней обнародованъ здѣсь Императорскій приказъ Бану Кроаціи, отъ 29 Мая, въ которомъ повелѣно ему, чтобы проектированный имъ на 5 Іюня провинціальный кроатско-славянско-далматскій сеймъ, какъ не утвержденный Императоромъ, отложилъ, и чрезъ 24 часа по полученіи сего приказа явился въ Инспрукъ. Между тѣмъ вчера ночью было засѣданіе министровъ у эрцгерцога Стефана. Предметомъ, продолжавшихся три часа, совѣщаній было полученное съ курьеромъ извѣстіе, что Банъ Кроаціи, вопреки этому повелѣнію, открылъ 5 с. м. собраніе штатовъ и приказалъ архіепископу Карловскому, Раячичъ съ большою торжественностію ввести его въ санъ Бана. Совѣтъ министровъ постановилъ побудить Бана къ покорности силою оружія. Подъ Темесваромъ находится у насъ 40,000 войскъ, а расположенныя въ семиградскомъ княжествѣ, ожидаютъ только повелѣнія чтобы выступить.

— Эрцгерцогъ Стефанъ утвердилъ постановленное министерствомъ созваніе венгерскаго сейма на 2 Іюля.

Пресбургъ, 12 *Іюня.*

Изъ Семлина получено извѣстіе, которое лишаетъ послѣдней надежды на примиреніе Венгерцевъ со славянскими провинціями. 25-го Мая Иллирійцы рѣшительно сняли маску; всѣ караулы въ Семлинѣ были того числа заняты иллирійскими уроженцами. На другой день по утру, толпа одѣтая въ праздничное платье, при пѣніи, музыкѣ и колокольномъ звонѣ, отправилась на пароходъ, на которомъ прибыли въ Белградъ. Это были семлинскіе депутаты, везшіе Белградцамъ постановленіе произведеннаго ими собранія, опредѣляющее: совершенное отдѣленіе отъ Венгріи; образованіе особаго государства, состоящаго изъ Кроаціи, Славоніи, Далмаціи и Баната, подъ начальствомъ Іеллашича. По совѣщаніи съ Белградцами, депутація эта отправится въ Аграмъ, для исходатайствованія согласія на сей актъ Бана, а оттуда въ Инспрукъ, гдѣ будетъ просить Императора объ утвержденіи сего проекта.

Аграмъ, (*въ Кроаціи*), 2 *Іюня.*

Въ здѣшней газетѣ сообщаютъ, что генералъ Грабовскій, убѣдившись на своемъ пути, что ему предстояло бы имѣть дѣло не только со всею партіею, но и со всею взволнованною націею, сюда не прибылъ; онъ изъявилъ однако желаніе переговорить съ Баномъ.

— Баронъ Іеллашичъ, нынѣшній кроатскій Банъ (Воевода), который вѣрно вскорѣ будетъ играть важную роль, можетъ по справедливости почитаться знаменитымъ человѣкомъ во всѣхъ отношеніяхъ. Ему 44 года отъ роду; отличительныя его черты: благоразуміе, распорядительность, энергія, изобрѣтательность и военное искусство. Получивъ образованіе въ Вѣнской школѣ, онъ назначенъ былъ собственно въ гражданскую службу, по части правовѣдѣнія. Онъ кроатскій уроженецъ, потомокъ уважаемой, въ пограничной странѣ, фамиліи; Банъ 16-ть уже лѣтъ служитъ на границѣ, и хорошо ознакомленъ съ свойствами тамошняго народа; однимъ словомъ онъ такой мужъ, какого эта страна ищетъ и требуетъ. Въ обществѣ онъ очень остроуменъ, а вмѣстѣ съ симъ усердный чиновникъ и стратегически образованный офицеръ. При всемъ этомъ, онъ поэтъ и сочинитель; онъ могъ бы быть какъ отличнымъ государственнымъ мужемъ, такъ равно и искуснымъ генераломъ. Іеллашичъ говоритъ на языкахъ: нѣмецкомъ, французскомъ, италіянскомъ, греческомъ, латинскомъ, венгерскомъ и славянскомъ.

Франція.

Парижъ, 10 *Іюня.*

Засѣданіе Національнаго Собранія, 7, 8 и 9 *числъ.*— На засѣданіи 7 числа, собраніе приняло законъ о скопищахъ и утвердило оный, съ нѣкоторыми измѣненіями, 472 голосами противъ 82-хъ. 8 числа, собраніе приступило къ разсмотрѣнію проекта закона о назначеніи исполнительной коммиссіи 500,000 фр., на тайные расходы. Г. Леонъ Фоше сопротивляясь этому, требовалъ, чтобы проектъ этотъ переданъ былъ въ отдѣленія, съ тѣмъ, чтобы министры объяснились предъ оными относительно употребленія этой суммы. Предложеніе г-на Фоше пріобрѣло всеобщее одобреніе. 9 го числа, министръ, публичныхъ работъ Г. Трела, представилъ отчетъ о національныхъ ма-

Węgry. *Pest*, 10 *czerwca.*

Przed kilku dniami ogłoszony tu został rozkaz Cesarski do Banusa Kroacyi z d. 29 maja, w którym polecono mu, aby zapowiedziany przezeń na d. 5 czerwca Sejm prowincyonalny Kroacko-sławiańsko-dalmacki, jako bez upoważnienia Cesarskiego zwołany, odwołał, i we 24 godzin po odebraniu tego rozkazu sam do Inspruku przybył. Tymczasem wczoraj, w nocy, odbyła się trzygodzinna narada Ministrów u Arcy-Xięcia Stefana. Przedmiotem narad była przywieziona właśnie przez gońca wiadomość, że Ban Kroacyi, wbrew powyższemu rozkazowi, otworzył 5-go b. m. Zgromadzenie Stanów krajowych i z wielką uroczystością kazał się Arcy-Biskupowi Karłowickiemu, Rajaczycz, na Bana installować. Rada Ministrów postanowiła zmusić Bana, siłą oręża, do uległości. Pod Temeswarem mamy 40,000 wojska, a Szeklery w Xięztwie Siedmiogrodzkiém oczekują tylko rozkazu do pochodu.

— Arcy-Xiążę Stefan zatwierdził zarządzone przez ministerstwo zwołanie Sejmu Węgierskiego na d. 2 lipca.

Prezburg, 12 *czerwca.*

Z Semlina otrzymujemy wiadomość, która przygasić musi ostatnią iskrę nadziei pojednania się Węgier z prowincyami Sławiańskiemi. Dnia 25 maja Illiryjczycy zrzucili ostatecznie maskę; wszystkie warty w Semlinie zostały w tym dniu zajęte przez Illiryjskich krajowców. Nazajutrz z rana, tłum ubrany w świąteczne szaty, śród śpiewów i muzyki, przy odgłosie dzwonów, udał się na pokład okrętu parowego, który go zawiózł do Belgradu. Byli-to Deputowani z Semlina, wiozący Belgradczykom uchwałę odbytego właśnie zgromadzenia, stanowiącą: zupełne oderwanie się od Węgier i utworzenie oddzielnego państwa, złożonego z Kroacyi, Slawonii, Dalmacyi i Banatu, pod przewództwem Jellachicha. Po naradzeniu się z Belgradczykami, uda się taż deputacya do Agram, w celu wyjednania zgodzenia się na ten akt przez Banusa, a ztamtąd do Inspruku, gdzie upraszać ma Cesarza o potwierdzenie tego zamiaru.

Agram (*w Kroacyi*), 2 *czerwca.*

Gazeta tutejsza donosi, Jenerał Hrabowsky, przekonawszy się w podróży swojéj, że miałby do czynienia nie tylko z całém jednėm stronnictwem, ale z całym rozjątrzonym narodem, wcale tu dla tego nie przybył; wynurzył jednak życzenie odbycia narady z Banusem.

— Baron Jellachich (czytaj Jełaczycz), teraźniejszy Banus (Wojewoda) Kroacyi, który zapewne wkrótce ważną grać będzie rolę, jest pod każdym względem znakomitym człowiekiem. Ma dopiéro lat 44; rozsądek, przezorność, energia, działalność i odwaga żołnierza stanowią główniejsze rysy jego charakteru. Wychowany w Wiedeńskiem lyceum, przeznaczony był właściwie do stanu cywilnego, i jest z powołania prawnikiem. Rodem Kroata, potomek poważanéj od dawna w kraju pogranicznym familii, sam od lat 16 służący na pograniczu, obeznany jest dokładnie z potrzebami, sympatyami i antypatyami tamecznego ludu; słowem jest właśnie takim mężem, jakiego kraj ten szuka i potrzebuje. W towarzystwie pełen dowcipu, a obok tego najgorliwszy, najświatlejszy urzędnik, strategicznie ukształcony oficer. Jest on przytém wszystkiém poetą i autorem; i zapewne byłby z niego równie doskonały mąż Stanu, jak może być dzielnym Jenerałem. Mówi językami: niemieckim, francuzkim, włoskim, greckim, łacińskim, węgierskim i sławiańskim.

Francya.

Paryż, 10 *czerwca.*

— *Obrady Zgromadzenia Narodowego*, *w dniach* 7 8 i 9 *czerwca.* Na posiedzeniu w d. 7 b. m. roztrząsało Zgromadzenie prawo o zbiegowiskach, które z niejakiemi zmianami, większością 472 głosów przeciw 82 uchwaliło. Dnia 8-go, z porządku dziennego przystąpiono do rozbioru projektu do prawa o udzieleniu Kommissyi wykonawczéj 500,000 fr. na tajemne wydatki. P. Leon Faucher sprzeciwił się temu i żądał, ażeby projekt ten odesłano do wydziałów, przed któremiby Ministrowie wytłumaczyli się z użycia téj summy. Wniosek P. Faucher zyskał powszechne zadowolenie.— W dniu 9, Minister robót publicznych, P. Trelat, zdał sprawę o uregulowaniu warstatów narodowych, nie wymienił jednakże liczby robotników;

стерскихъ, неозначивъ впрочемъ числа рабочихъ; причемъ просилъ собраніе разсмотрѣть представленный проектъ о распредѣленіи робочихъ, потому, что всякое замедленіе можетъ угрожать опасностію. Представители вскорѣ приступятъ къ разсмотрѣнію этого проекта.

— Въ газ. *Phare de la Manche*, издаваемой въ Шербургѣ, отъ 1 Іюня напечатано: Фрегатъ *Pomone* отплылъ внезапно въ Понедѣльникъ, по полудни, въ слѣдствіе полученнаго утромъ предписанія по телеграфу; онъ отправляется въ Брестъ, гдѣ соединится съ другими кораблями, которые отправятся для усиленія эскадры адмирала Бодена въ Средиземномъ морѣ.

— Министръ внутреннихъ дѣлъ сообщилъ префектамъ, что Королева Испанская дозволила всѣмъ выходцамъ возвратиться въ отечество. Людямъ безъ состоянія отпущено будетъ французскимъ правительствомъ денежное пособіе.

— Комитетъ по Алжирскимъ дѣламъ постановилъ, что Алжирія будетъ составлять нераздѣльную часть Франціи.

— Родственникъ валахскаго господаря, князь Крезвулестіа, прибылъ сюда съ бумагами къ французскому правительству.

— Г Бланки сказалъ, будто бы, входя въ Венсенъ: „Заприте меня, куда хотите, только не близъ этого глупца Барбеса.

11 *Іюня.*

Засѣданіе Національнаго Собранія, 10 *Іюня.* У дома національнаго собранія толпилось множество людей, чтобы поздравить Лудвика Бонапарте, который, какъ думали, имѣлъ прибыть въ тотъ день въ засѣданіе. Г. Тьеръ пришелъ въ третьемъ часу, и встрѣченъ былъ приверженцами своими весьма радушно. Г. Викторъ Гюго также занялъ свое мѣсто. Г. Кердель сѣтовалъ на злоупотребленіе свободы печатанія; онъ приводилъ извлеченіе изъ журнала *Organisation*, въ которомъ возбуждаютъ къ убійствамъ, грабежу и поджигательству. Министръ юстиціи отвѣчалъ, что онъ не читалъ этой статьи, но тотчасъ велитъ нарядить слѣдствіе; за симъ когда Г. Флоконъ сказалъ, что во многихъ журналахъ возбуждаютъ народъ къ истребленію національнаго собранія, министръ объявилъ, что распорядится о строжайшемъ взысканіи съ виновныхъ, не обращая вниманія ни на какое званіе. За симъ Г. Дюклеркъ сообщилъ собранію, что исполнительная коммиссія предписала префекту полиціи произвести изслѣдованіе о сихъ преступныхъ замыслахъ. Въ концѣ засѣданія Г. Гекернъ объявилъ, о полученіи частнаго донесенія изъ Труа, что линейный полкъ вступившій въ этотъ городъ, на восклицанія жителей: „Да здравствуетъ республика" отвѣчалъ: „да здравствуетъ Лудвикъ Наполеонъ." Военный министръ генералъ Кавеньякъ сказалъ, что ни исполнительная коммиссія, ни военное министерство не получили о томъ ни какого извѣстія, присовокупивъ: „Чуждаюсь мысли о столь тяжкомъ обвиненіи одного изъ нашихъ соотечественниковъ. Я вѣрю, хочу и долженъ вѣрить; что мужъ, коего имя оскорбляютъ, чуждъ всякой вины. При семъ я объявляю, что если когда либо онъ дерзнулъ посягнуть на республику, я предалъ бы его публичному проклятію! (Громогласныя рукоплесканія. Всѣ представители встали и нѣсколько разъ воскликнули: да здравствуетъ республика!) „Да, граждане, я предаю его публичному проклятію." (Громкое удовольствіе и еще разъ встало все собраніе съ восклицаніями: да здравствуетъ республика!) Засѣданіе было закрыто. Лудовикъ Бонапарте не присутствовалъ еще.

— Въ *Patrie* пишутъ, что Лудовикъ Бонапарте находится въ Отейль, и что исполнительная коммиссія постановила просить національное собраніе объ изгнаніи его изъ Франціи; другіе же журналы защищаютъ его противъ обвиненій, утверждая, что онъ все время жилъ въ Лондонѣ, и гдѣ только недавно могъ узнать объ избраніи его въ члены національнаго собранія.

— Уже нѣсколько дней снова собираются густыя толпы у Сенъ-Денисскихъ и Сенъ-Мартенскихъ воротъ. Третьяго дня у дома Г. Тьера собралось такое множество народа, что для сохраненія порядка вынуждены были поставить баталіонъ подвижной національной гвардіи, который всю ночь простоялъ на улицѣ. Исполнительная коммиссія издала прокламацію къ жителямъ, въ коей, увѣдомляя о обнародованіи закона о народныхъ сборищахъ, утвержденнаго національнымъ собраніемъ, подтверждаетъ о соблюденіи порядка, обезпечивающаго существованіе республики. Кажется однако, что прокламація не имѣла желаемаго успѣха,

prosił przytém Zgromadzenie, aby jak najśpieszniéj podanym projektem co do urządzenia robotników zająć się chciało, gdyż każde opóźnienie mogłoby zagrażać niebezpieczeństwem. Reprezentanci wezmą ten projekt niebawem pod rozwagę.

— W dz. *Phare de la Manche* wychodzącym w Cherburgu, z d. 1 czerwca, czytamy: „Fregata *Pomone* odpłynęła nagle w Poniedziałek po południu, w skutku rozkazu przesłanego rano telegrafem. Udaje się ona do Brestu, gdzie połączy się z innemi okrętami, które udać się mają dla wzmocnienia eskadry Admirała Baudin na m. Śródziemném.

— Minister spraw wewnętrznych obwieścił Prefektom, że Królowa hiszpańska pozwoliła wszystkim wychodźcom wrócić do kraju. Osobom, niemającym funduszów, dane będą zasiłki przez rząd francuzki.

— Komitet spraw Algierskich wyrzekł, że Algierya ma tworzyć część nierozdzielną Francyi.

— Xiążę Krezzulestio, krewny Hospodara Wołoskiego, przybył tu z pismami do rządu francuzkiego.

— Blanqui powiedzieć miał wchodząc do Vincennes: „Zamknijcie mnie gdzie chcecie, byle nie w pobliżkości tego głupca Barbesa."

Dnia 11 czerwca.

Obrady Zgromadzenia Narodowego, w dniu 10-m czerwca. Przed pałacem Zgromadzenia zebrało się mnóstwo ludzi dla pozdrowienia Ludwika Bonapartego, który, spodziewano się, że w tym dniu na obrady przybędzie. P. Thiers przybył po godzinie 2-éj; jego dawni przyjaciele i stronnicy przyjmowali go najuprzejmiéj P. Wiktor Hugo zajął te swe miejsce. P. Kerdell narzekał na nadużycia wolności druku, przytaczając wyjątek z dziennika o organizacyi pracy, który do mordu, łupiestwa i pożogi zachęca. Minister sprawiedliwości odrzekł na to, że artykułu tego nie czytał, lecz natychmiast zaleci śledztwo sądowe; gdy zaś mu kolega jego, P. Flocon, powiedział, że wiele pism czasowych wzywa lud do wymordowania Zgromadzenia Narodowego, oświadczył, że zarządzi najostrzejsze ukaranie sprawców, bez żadnego na ich położenie względu. Następnie doniósł Reprezentantom P. Duclerc, że Kommissya Wykonawcza poleciła Prefektowi policyi wyśledzić knowania, o których rządowi doniesiono. Przy końcu obrad zabrał głos P. Heeckeren, w którym oświadczył, że otrzymano listy z Troyes, donoszące, iż połk liniowy wchodzący do pomienionego miasta, na okrzyki obywateli „niech żyje Rzeczpospolita", odpowiedział okrzykiem „niech żyje Ludwik Napoleon."— Minister wojny, Jenerał Cavaignac, obecny na obradach, oświadczył, że ani Kommissya Wykonawcza, ani ministerstwo wojny nie ma najmniejszéj o tém wiadomości; poczém dodał: „Nie chcę i nie śmiem przypuścić myśli tak okropnego oskarżenia jednego z moich współziomków. Wierzę zatém, chcę i muszę wierzyć, że mąż, którego imienia tak nieszczęśliwie nadużywają, jest sam w sobie niewinnym. Oświadczam zarazem, że każdego, któryby kiedy odważył się targnąć świętokradzką ręką na Rzeczpospolitą, oddałbym publicznemu przekleństwu! (Huczne oklaski. Wszyscy Reprezentanci podnoszą się i wydają kilkakrotne okrzyki: „Niech żyje Rzeczpospolita!") Tak jest, obywatele, oddaję go publicznemu przekleństwu." (Głośne zadowolenie i jeszcze raz powstało całe Zgromadzenie z okrzykami: „Niech żyje Rzeczpospolita!" Posiedzenie zostało zamknięte. Ludwik Bonaparte nie był na niém obecny.

— *Patrie* donosi, że Ludwik Bonaparte znajduje się w Anteuil, i że Kommissya Wykonawcza postanowiła prosić Zgromadzenie Narodowe o wydalenie go z Francyi; inne zaś dzienniki bronią go z czynionych mu zarzutów, i utrzymują, że ciągle bawi w Londynie, gdzie dopiéro dziś mógł się dowiedzieć o wyborze siebie na członka Zgromadzenia Narodowego.

— Od kilku dni zbierają się znowu liczne tłumy przy Porte St. Denis i Porte St. Martin Zbiegowiska te ponawiają się i w innych częściach miasta. Onegdaj, dom P. Thiers, tak był otoczony, że batalion ruchoméj gwardyi narodowéj, dla zabezpieczenia porządku, biwakował całą noc na ulicy. Kommissya Wykonawcza wydała odezwę do ludu, w któréj donosząc, że kazała ogłosić prawo o zbiegowiskach, przez Zgromadzenie Narodowe uchwalone, wzywa lud do porządku, jako będącego jedyną rękojmią Rzeczypospolitéj. Zdaje się jednak, że ta odezwa nie wiele skutkowała, gdyż wczoraj znowu ujrzano tłumy ludu przy Porte St. Denis. O godzinie 11-éj w nocy nadciągnęła tam-

потому что вчера опять видѣли толпу у Сенъ-Денисскихъ воротъ. Въ 11 часовъ ночи пришелъ туда отрядъ національной гвардіи и линейнаго войска; по приближеніи ихъ толпа разсѣялась, но лишь только войска удалились, стеченіе народа возобновилось. Командующій отрядомъ офицеръ, приказавъ бить въ барабанъ, потребовалъ, чтобы толпа разошлась. Всѣ неудалившіеся тотчасъ были окружены; улицы ведущія къ площади Сенъ-Денисскихъ воротъ, заняты были войскомъ, такъ, что болѣе 2,000 чел. не могли выйти, и изъ числа ихъ арестованы 500 чел. Неизвѣстно, сколько изъ нихъ впослѣдствіи выпущено, но городскія тюрьмы наполнены арестантами. Въ минувшій Четвертокъ, 8 числа, задержаны 80, а въ Пятницу 117 мятежниковъ.

12 Іюня.

Вчера исполнительная коммиссія приказала бить сборъ, узнавъ, что національная гвардія изъ Потена, Шарантона, Сен Клу, Сюрана и другихъ окрестныхъ мѣстъ, спѣшитъ въ Парижъ, чтобы принудить національное собраніе признать Луи Бонапарте представителемъ. Множество рабочихъ также хотѣли ввести его въ залу засѣданій. Когда начальствующій національною гвардіею Г. Тома дѣлалъ смотръ первому легіону, изъ толпы народа сдѣланъ былъ выстрѣлъ, но пуля не попала въ генерала, а оторвала два пальца на рукѣ капитана Тебрезъ, который служилъ при Наполеонѣ. Въ оффиціальной газетѣ пишутъ, что виновный еще не отысканъ. Военный министръ принялъ всѣ мѣры предосторожности. Спокойствіе въ эту ночь не было нарушено.

— Вечеромъ неизвѣстный, ѣхавшій вдоль бульваровъ въ кабріолетѣ, кричалъ: „Да здравствуетъ Императоръ Луи Наполеонъ“ кабріолетъ задержали, но сидѣвшій въ немъ скрылся въ толпѣ.

Германія.

Франкфуртъ на Майнѣ, 9 Іюня.

Во вчерашнемъ засѣданіи Національнаго Собранія, Комитетъ Исполнительной Власти принялъ слѣдующее предложеніе депутата Дальмана: „Національное Собраніе постановляетъ: 1) До окончательнаго учрежденія высшей правительственной власти для Германіи, будетъ образована союзная директорія, которая станетъ отправлять эту власть для всѣхъ общихъ дѣлъ германской націи. 2) Эта директорія должна состоять изъ трехъ человѣкъ, пользующихся довѣріемъ собранія и назначенныхъ правительствами, которыя по этому предмету, должны условиться съ особымъ комитетомъ изъ 30 членовъ, назначеннымъ со стороны собранія. Утвержденіе выбора лицъ, назначаемыхъ въ члены директоріи, принадлежитъ національному собранію.“

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи національное собраніе, послѣ бурнаго пренія, отринуло, сильнымъ большинствомъ голосовъ, рѣшеніе коммиссіи, наряженной для разсмотрѣнія Шлезвигъ Голштейнскаго дѣла, и, по предложенію Геттингенскаго депутата Вайца, постановило слѣдующее: „Германское національное собраніе объявляетъ, что Шлезвигское дѣло, касающееся до всей Германіи, входитъ въ кругъ его дѣйствій, почему собраніе требуетъ, чтобъ были приняты энергическія мѣры для окончанія войны съ Даніею, но чтобы, при заключеніи мира съ Датскою Короною, были также обезпечены права герцогствъ Шлезвигскаго и Голштейнскаго и охранена честь Германіи.“ Другое предложеніе г-на Вайца, клонившееся къ тому, чтобъ мирный договоръ съ Даніею былъ ратификованъ національнымъ собраніемъ, отринуто 275 голосами противъ 200 голосовъ.

Италія.

Римъ, 29 Мая.

Пій IX-й, пламенно желая Европѣ успокоенія, издалъ сегодня, чрезъ кардинала Ореоли, слѣдующій важный циркуляръ ко всѣмъ италійскихъ епископамъ: „Желаніе мира, которое было неоднократно высказываемо Его Святѣйшествомъ, побудило св. Отца превратить слова въ дѣло и, обратившись къ религіозному чувству Императора Австрійскаго, сблизить Его Величество съ мыслями о мирѣ, одушевляющими Его Святѣйшество, и тѣмъ положить конецъ войнѣ, пагубныя слѣдствія которой становятся время отъ времени очевиднѣе. Его Святѣйшество такъ проникнутъ желаніемъ содѣйствовать водворенію прочнаго и спа-

że gwardya narodowa z oddziałem wojsk liniowych; za zbliżeniem się téj siły tłumy rozprysły się na wszystkie strony, ale wnet, skoro wojsko przeszło, zgromadziły się powtórnie. Dowodzący oficer kazał uderzyć w bębny i zawezwał obecnych do rozejścia się. Ci, co się nie oddalili natychmiast, zostali otoczeni, ulice prowadzące do placu przed Porte St. Denis zajęło wojsko, tak, iż przeszło 2,000 ludzi ujrzało się przez noc całą uwięzionymi *de facto*, lecz tylko 500 rzeczywiście przytrzymano. Ilu z nich późniéj wypuszczono, nie wiadomo, jednakże więzienia miasta są już całkowicie zapełnione. We Czwartek, d. 8, pojmano 80, a w Piątek 117 wichrzycieli.

Dnia 12 czerwca.

Wczoraj Kommissya Wykonawcza kazała uderzyć w bębny, dowiedziawszy się, że gwardya narodowa z Pantin, Charenton, St. Cloud, Surène i innych miejsc okolicznych, śpieszy do Paryża, w celu zmuszenia Zgromadzenia Narodowego do uznania Ludwika Bonapartego za Reprezentanta. Liczne tłumy robotników zebrały się także aby mu towarzyszyć do sali posiedzeń. W chwili, gdy dowódzca gwardyi narodowéj, Klemens Thomas, odbywał przegląd piérwszéj legii, wypadł strzał z pomiędzy ludu; kula nie trafiła Jenerała,ale ucięła dwa palce u ręki Kapitanowi Tabrège, byłemu wojskowemu z czasów Cesarstwa. Gazeta sądowa donosi, że sprawca tego zamachu jeszcze dotychczas nie został wyśledzony. Minister wojny przedsięwziął wszelkie środki ostróżności; spokojność w nocy nie była przerwana.

— Wieczorem, osoba, jadąca kabryoletem przez bulwary, wydawała okrzyki: „Niech żyje Cesarz Ludwik Napoleon.“ Przytrzymano kabryolet, ale wydający okrzyki weisnął się pomiędzy tłumy i skrył się przed poszukiwaniami.

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 9 czerwca.

Na wczorajszém posiedzeniu Narodowego Zgromadzenia, Komitet Władzy Wykonawczéj przyjął następujący wniosek deputowanego Dahlmana: „Zgromadzenie Narodowe stanowi: 1) Do czasu ostatecznego urządzenia wyższéj władzy rządzącéj dla Niemiec, zostanie uorganizowany Związkowy Dyrektoryat, który sprawować będzie tę władzę dla wszystkich ogólnych interessów narodu Niemieckiego. 2) Dyrektoryat ten składać się ma ze trzech osób posiadających zaufanie Zgromadzenia a wybranych przez Rządy, które w tym względzie mają się porozumieć z osobnym Komitetem ze 30 członków, wyznaczonym od Zgromadzenia. Zatwierdzenie wyboru osób, mających być członkami Dyrektoryatu, należy do Zgromadzenia Narodowego.“

— Na dzisiejszém posiedzeniu, Zgromadzenie Narodowe, po burzliwych rozprawach, odrzuciło znaczną większością głosów, postanowienie Kommissyi, wyznaczonéj dla roztrząśnienia sprawy Szlezwicko-Holsztynskiéj, i na wniosek deputowanego z Göttyngi. P. Waiz, postanowiło co następuje: „Niemieckie Zgromadzenie Narodowe oświadcza, że sprawa Szlezwicka, tycząca się całych Niemiec, należy do obrębu jego działań; przetoż Zgromadzenie żąda, aby zostały użyte energiczne środki dla zakończenia wojny z Danią, ale też, aby przy zawarciu pokoju z koroną Duńską, były zapewnione prawa Xięstw Szlezwickiego i Holsztyńskiego jako też zabezpieczony honor Niemiec.“ Drugi wniosek tegoż P. Wiz, dążący do tego, aby traktat pokoju z Danią był ratyfikowany przez Zgromadzenie Narodowe, został odrzucony 275 głosami przeciwko 200.“

Włochy.

Rzym, 29 maja.

Pius IX, gorąco pragnąc uspokojenia Europy, polecił ogłosić Kardynałowi Orioli, następujący ważny okolnik do wszystkich Włoskich Biskupów: „Życzenia pokoju, niejednokrotnie wynurzane przez Jego Świątobliwość, skłoniły Go nakoniec zamienić słowa w czyny, i odwołując się do religijnych uczuć Cesarza Austryackiego, wezwać go do podziału tychże myśli pokoju, ożywiających Jego Świątobliwość, i przez to położyć kres wojnie, któréj zgubne skutki z dnia na dzień widoczniejsze się stają. Jego Świątobliwość tak jest przejęty żądzą przyczynienia się do ustalenia gruntownéj i zbawiennéj jedności między Włoskim i Niemieckim narodem, że nie oszczędzi żadnych u-

сительнаго согласія между итальянскою и австрійскою націями, что употребитъ всѣ средства къ превращенію кровавой вражды въ мирныя и дружескія отношенія. Съ этой мыслью, св. Отецъ, въ полномъ изліяніи своего сердца, обращается къ Подателю всѣхъ благъ, моля Его благословить эти чувства Христіанской любви и мира, и приглашаетъ всѣхъ епископовъ, духовенство и вѣрующихъ всенародно соединить ихъ молитвы съ его молитвами, на тотъ конецъ, чтобы Божественный Промыслъ, внявъ такимъ моленіямъ, умиротворилъ не только Италію, но и другія земли, находящіяся въ подобныхъ обстоятельствахъ.“ Въ слѣдствіе этой прокламаціи, министерство поднесло Папѣ адресъ, въ которомъ, между прочимъ, сказано: „Ваше Святѣйшество предложили Императору Австрійскому посредничество въ войнѣ между Итальянцами и Австрійцами, и предложили его въ словахъ, истинно соотвѣтствующихъ вашему характеру, какъ характеру кроткаго отца, любящаго всѣхъ вѣрующихъ. Едва министерство Вашего Святѣйшество узнало о такомъ торжественномъ дѣйствіи папскаго полновластія, какъ почувствовало обязанность благодарить Ваше Святѣйшество за выраженный Вами образъ мыслей.“

Миролюбивыя намѣренія Папы нашли не менѣе сочувствія и въ народѣ, тогда какъ еще недавно каждое слово о мирѣ возбуждало негодованіе. Бывшій министръ Морикини, архіепископъ Низибійскій, самъ отправился къ Королю Карлу-Альберту и Императору Австрійскому съ мирными предложеніями. Между тѣмъ, военный комитетъ не упускаетъ изъ виду ничего, чтобъ продолжать войну съ успѣхомъ. На мѣсто министра Маміани избранъ теперь въ директоры графъ Курціо Корболи. Г. Де-Андреису поручено устроить ежедневныя сношенія съ театромъ войны, для полученія оттуда вѣрныхъ извѣстій. Анконскій комитетъ, по примѣру Болонскаго, вошелъ въ связь съ Римскимъ комитетомъ.

— Министръ внутреннихъ дѣлъ созвалъ палату депутатовъ церковной области къ 5 му Іюля.

Миланъ, 3 Іюня.

Въ Медіоланѣ продолжаются аресты, въ числѣ арестованныхъ называютъ Г. Филимберга, прибывшаго недавно изъ Вѣны, коего обвиняютъ въ томъ, что если бы возстаніе въ Миланѣ 29 Мая состоялось, то онъ намѣренъ былъ принять начальство отъ имени Австріи.

— Изъ 46,000 миланскихъ гражданъ, пользующихся правомъ балотировки, 32,612, объявили себя въ пользу непосредственнаго присоединенія; республиканцы вовсе не балотировали.

— Въ Моденѣ обнародовано 29 числа присоединеніе къ Піемонту, а спустя два дня послѣ того, отправилась оттуда депутація къ Королю Альберту, для поднесенія ему акта присоединенія.

— Изъ Болоньи пишутъ, что неаполитанскіе полки, посланные на подкрѣпленіе Піемонтской арміи, отказались переходить чрезъ По. Восклицая: да здравствуетъ Король! они объявили, что не станутъ никому повиноваться, кромѣ своего законнаго государя. Австрійскій комендантъ крѣпости Феррары объявилъ, что въ случаѣ перехода Неаполитанцевъ чрзъ По, онъ будетъ бомбардировать городъ.

siłowań, iżby krwawe między niemi zapasy zmienić w spokojne i przyjacielskie stosunki. Z tą myślą, Ojciec św., w pełnéj wierze i ufności serca, zwraca się ku Dawcy wszelkiego dobra, błagając Go, iżby raczył pobłogosławić tym uczuciom Chrześciańskiéj miłości i zgody, i wzywa wszystkich Biskupów, duchowieństwo, i wszystkich wiernych, iżby łączyli publicznie modły Swe z Jego modlitwą, błagając Wszechmocnéj Opatrzności, aby ich wysłuchać raczyła, i nie tylko Włochy, lecz też i inne kraje, znajdujące się w podobnych okolicznościach, pożądanym obdarzyła pokojem.“— W skutek téj odezwy, ministerstwo złożyło adress Papieżowi, w którym, między innemi, powiedziano: „Wasza Świątobliwość ofiarowałeś Cesarzowi Austryackiemu pośrednictwo w wojnie między Włochami i Niemcami, a ofiarowałeś je w wyrazach, odpowiadających prawdziwie Twojemu charakterowi, jako charakterowi łagodnego ojca, kochającego wszystkich wierzących. Skoro tylko ministerstwo Waszéj Świątobliwości dowiedziało się o takim uroczystym kroku władzy Papiezkiéj, poczuło się natychmiast do obowiązku podziękowania Waszéj Świątobliwości za wynurzony przez Was sposób myślenia.“

— Tchnące pokojem zamiary Papieża nie mniejsze także spółczucie obudziły i między ludem, który niedawno jeszcze oburzał się na każde słowo o pokoju. Były Minister Morichini, Arcybiskup Nizybijski, udał się osobiście do Króla Karola-Alberta i do Cesarza Austryackiego z pośrednictwem pokoju. Tymczasem Komitet wojny nie zaniedbuje niczego, aby wojnę popierać ze skutkiem. Na miejsce Ministra Mamiani, wybrany teraz został Dyrektorem Hr. Curzio-Corboli. P. De-Andreis polecono urządzić codzienną kommunikacyą z teatrem wojny, dla otrzymywania ztamtąd pewnych wiadomości. Komitet Ankoński, za przykładem Bolońskiego, wszedł w stosunki z Komitetem Rzymskim.

— Minister spraw wewnętrznych zwołał Izbę Deputowanych Państwa Kościelnego na dzień 5 Lipca.

Medyolan, 5 czerwca.

W Medyolanie trwają aresztowania; pomiędzy uwięzionymi wymieniają P. Philippsberg, który tylko co przybył z Wiednia, i którego obwiniają o to, że w razie gdyby powstanie w Medyolanie d. 29 maja było się udało, on wystąpić miał jako naczelnik rządu z ramienia Austryi.

— Z 46,000 obywateli w Medyolanie, mających prawo głosowania, 32,612 oświadczyło się za bezpośredniem przyłączeniem się do Sardynii; Republikanie wcale nie głosowali.

— W Modenie ogłoszono d. 29 maja przyłączenie się do Piemontu, a we dwa dni potém udali się ztamtąd Deputowani do Króla Alberta, dla doręczenia mu aktu przyłączenia.

— Z Bolonii donoszą, że półki Neapolitańskie, wysłane dla wspierania działań armii Piemontskiéj, nie chciały iść daléj za rzekę Po, i przy okrzykach: niech żyje Król! oświadczyły, że nie będą słuchać nikogo prócz swojego prawego Monarchy. Komendant Austryacki twierdzy Ferrary zapowiedział, że w razie przejścia Neapolitańczyków przez Po, będzie bombardował miasto.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 18-го Іюня 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*